

PILISTVERE

PÖLTSAMAA

TARTU

TALLINN

Seletuskiiri.

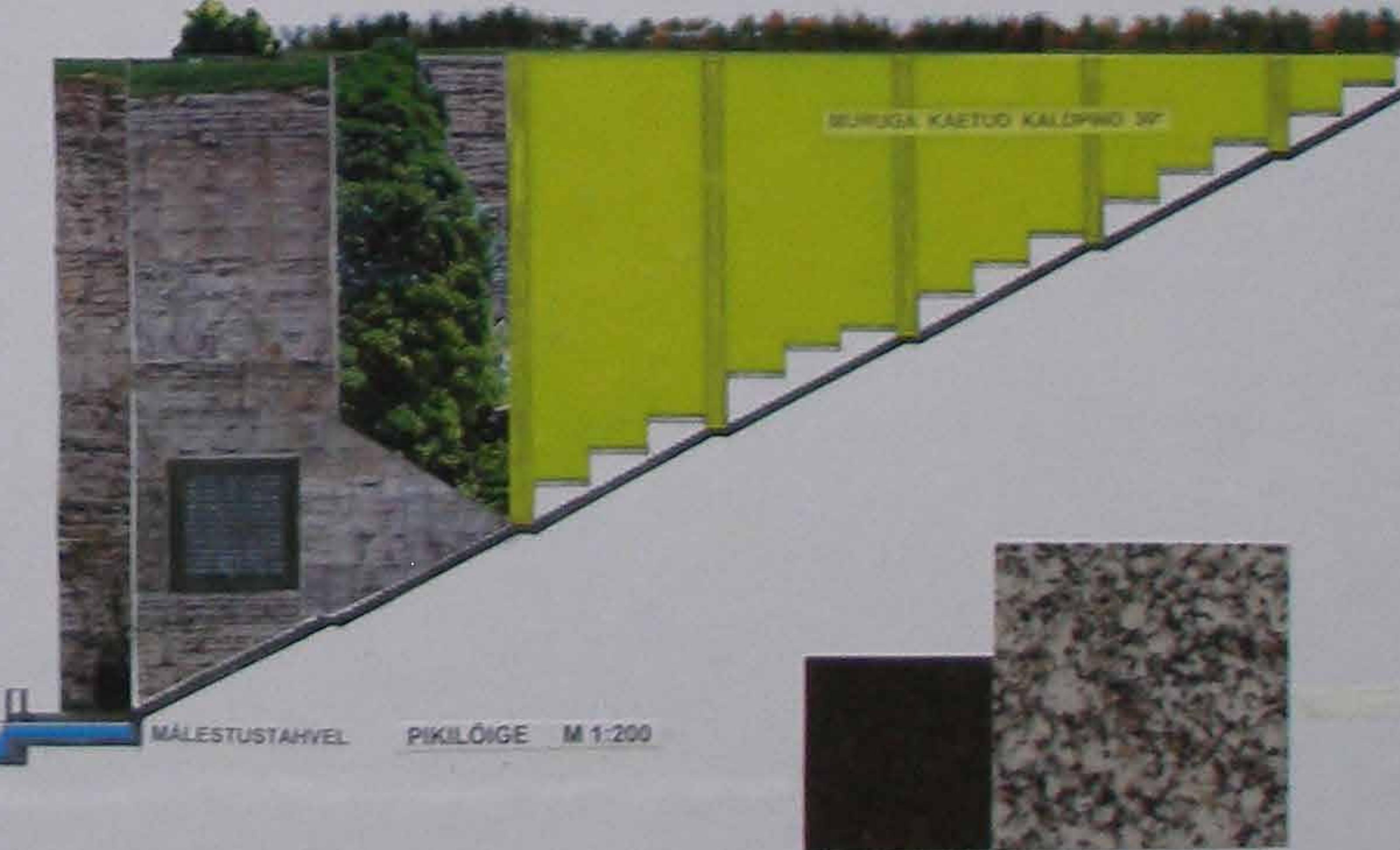
Kommunismohvrite memoriaali asukohana tunduvad kõige enam sobiv Tallinn kui pealinn või mõni linn või punkt Eestis.

Pilistvere Püha-Andreas kiriku laheale, hakati koguduse õpetaja Vello Salumi eestõttel 1988 aasta hingedepilevi raja- ma kivikangri ja hiljem külalistatute mälestuseks.

Tänavu, külalistatute mälestuspäeva puhku avati kivikangri neli ees mälestuskivi kommunismi genotsidi ohvitritele. Kuri memoriaali võistlusülesanne lubab esitada olemasoleva lemaatlike objekti edasarendust, tundiks Pilistvere kivikangri edasirendus lugupidamatusse selle ionud inimeste vastu. Lisaks jaab kohu peid kaugele Tallinn-Tartu maanteest.

Pölsamaal, mis on üks vanemaid asutatud punkte Eestis, asub vahetult Tallinn-Tartu maantee ääres, on huvitat ja kine ajalugu ning sealise ordulossi dues korraldatakse kaalukaid kultuurunutus. Pölsamaal saab memoriaali asukohana kõne alla tulua Sõpruse park, kuhu on puid istutatud nimedest Eesti ja välismaa ühiskonna-, kultuuri- ja sporditegelased. Puude vahel on püstitatud avaramaid kohu skulptuuride paigutamiseks. Parajat kommunismohvrite memoriaali kujundamise väljastao parki paigutatud skulptuuride ja mälestuskivide mõttelisesse. Tekkis ka sõviumatu konkurent Pilistvere kivikangruga.

Soultise sobiks memoriaali asukohaks hästi Tartu, mille peale Tallinna on lennu-, raudtee- ja maanteehendused ni viharig kui välisliikidega. Memoriaalkivi sobiv paigad - Toomemägi ja Tähtvere park on aga juba praegu monumendiks külalustunud. Ettevaate kaitsepaine ei sobi monumendi paigutamiseks eeskaa-aastail seal ümberpuuse puu töötu.

MÄLESTUSTAHVEL PIKOLOIGE M 1:200

Ülemisel pildil - vaade alumiini platoon rajatise keskaltelje; Lasnamäe kliinise serva ja siin rajatava kommunismohvrite memoriaali suunas. Alumiini plodi - linnulenduline vaade kujunevale kompleksile.

Põhja-Eesti lubjakiviplatoo põhjaserva peetakse Eestimaa looduse sümboliks. Seda võib tunnetada ka eestlaste vastupidevuse ja igakastuse sümbolina. Tallinnas Maajamäel, oskas puudest puhasatud lubjakiviplatoo servalikud hästi vaadeldav. Serva ette, alumiini platoone, mae 1941. aasta juulis punaste poolt maha lastud eesti lendorud, langenud metsevannid ja Enna rühma mehed ning saksa sõdurid. Nõukogude okupatsiooni aastail hakati sinna rajama memoriaali nõukogude võimu eest Eestis langenule. Memoriaali rajamisel hõivatas sinna maetute haudad ning nende säilmed veeti sihtuspragi nime all minema.


Olemasoleva rajatise algset eesmärki pole võimalik rahva teadvusest kustutada veel mitme põlvkonna jooksul. Olemasolevat memoriaali ümber ehitades võime uuesti sattuda seal selimiseks ehitustsegevusest puutumata jätkud luodele.

Platoon põhjaserva mõju limnapiidis ja merevaates on siiski võimalik ära kasutada, kui rajada kommunismohvrite memoriaali Maajamäe kohal oleva vanu Lasnamäe paevamuuri serva. Selle platoonuki kasutamise võimaluseks limnapiidis jahistab juuli 1913. aastal omne Tallinna generaalplaanini võistlusprojektides tähelepanu arhitekt E. Saarinen ning arhitektid C. Johansen ja A. Ljunggren. Nende projektid nägid ette platoonukile lähenemistse Lasnamäe poolt.

Ideekavandi sisuks on Lasnamäelt mere suunas lasikuv monumentalne trepp olvrite matmiskohtadele viivatav mälestustahvlitoga selle kõrval. Trepi alasosa on lahendatud lubjakivikivi labivana. Kui võrreldamatult suuremad sisseeritud kliini tehti Lasnamäe teedevirküga rajamisel ja KUMU ehitamisel, peaks see olema sallitav tehendatelu kommunismohvrite rajatava memoriaali puul. Lubjakivikohas kaevavad puud tuleb eemaldada. Kuna kommunismide ohvitrite langes Eestis ni mitmetesse usulahkudesse, kuuluvad usulikke kui ka ateiste, pole nisti kui symboli ühenduses kasutatud. Nõrgavisi vesi juhitakse trepi kõrvalt alla bassein, ning sealit mire. Valgustusvaka madalat valgustid.

Trepik betoonist kõlgesarnad on mõeldud vooderlada hallide põletatud pinnaga graniplaatidega (Ristjärvi Grey – Oulaislin Kivi Oy). Horisontaalsed mälestustahvlid nende peal mästabatud granidist (Varpašarven Musta – Suomen Granittikeskus Oy või Lappe Black – Lapin Marmor Oy). Mälestustahvlid pealispind (kuho raustuseks leotat) ja treppipoolne serv – poleeritud. Trepiaastmed hallist saatud granidist (Ristjärvi Grey – Oulaislin Kivi Oy).


MURUGA KAETUD KALDPIND 30°

MÄLESTUSTAHVEL

PIKILÖIGE M 1:200

Põhja-Eesti lubjakiviplatoo põhjaserva peetakse Eestimaa looduse sümboliks. Seda võib tunnetada ka eestlaste vastupidavuse ja igikestvuse sümbolina. Tallinnas, Maarjamäel, oleks puudest puhastatud lubjakiviplatoo servalõik hästi valedav. Serva ette, alumisele platoole, maeti 1941. aasta juulis punaste poolt maha lastud eesti lendurid, langenud met-savennad ja Erna rühma mehed ning saksa sõdurid. Nõukogude okupatsiooni aastail hakati sinna rajama memoriaali nõukogude võimu eest Eestis langenuile. Memoriaali rajamisel hävitati sinna maetute hauad ning nende säilmed veeti ehitusprügi nime all minema.

Olemaisoleva rajatise algset eesmärki pole võimalik rahva teadvusest kustutada veel mitme põlvkonna jooksul. Olemasolevat memoriaali ümber ehitades võime uuesti sattuda seal eelmisest ehitustegevusest puutumata jäänud luudele.

Platoo põhjaserva mõju linnapildis ja merevaates on siiski võimalik ära kasutada, kui rajada kommunismiohvrite memoriaal Maarjamäe kohal oleva vana Lasnamäe paemurru esiserva. Selle platoonuki kasutamisvõimalusele linnapildis juhtisid juba 1913. aastal oma Tallinna generaalplaani võistlussprojektides tähelepanu arhitekt E. Saarinen ning arhitektid C. Johansen ja A. Ljunggren. Nende projektid nägid ette platoonukile lähenemise Lasnamäe poolt.

Ideekavandi sisuks on Lasnamäelt mere suunas laskuv monumentaalne trepp ohvrite matmiskohtadele viitavate mälestustahvlitega selle kõrval. Trepri alaosa on lahendatud lubjakiviklinti läbivana. Kui vörreldamatult suuremaid sisselöikeid klinti tehti Lasnamäe teelevõrgu rajamisel ja KUMU ehitamisel, peaks see olema sallitav tuhandetele kommunismiohvritele rajatava memoriaali puhul. Läbiviigukohas kasvavad puud tuleb eemaldada. Kuna kommunistide ohvriks langes Eestis nii mitmetesse usulahkudesse kuuluvaid usklike kui ka ateiste, pole risti kui sümbolit lahenduses kasutatud. Nõrguv vesi juhitakse trepi kõrvalt alla basseini, ning sealt merre. Valgustuseks madalad valgustid.

Trepi betoonist külgseljad on möeldud vooderdada hallide põletatud pinnaga graniitplaatidega (*Ristijärvi Grey* – Oulais-ten Kivi Oy). Horisontaalsed mälestuskivid nende peal mustast graniidist (*Varpaisjärven Musta* – Suomen Graniittikeskus Oy või *Lappia Black* – Lapin Marmori Oy). Mälestuskivide pealispind (kuhu raiutakse tekst) ja trepipoole serv – poleeritud. Trepiastmed hallist saetud graniidist (*Ristijärvi Grey* – Oulaisten Kivi Oy)